

Innledning - Pressekonferanse Halvorsbøle-konferansen,

8 mars 1993

Av statsminister Gro Harlem Brundtland

Det er ingen grunn til å legge skjul på at Arbeiderpartiet har påtatt seg mange tunge belastninger med å regjere nesten hele perioden siden 1986. Det er derfor desto mer hyggelig når vi nå ser at vi får resultater av den jobben. På område etter område ser vi at norsk økonomi er i bedring. Jeg skal nevne noen eksempler som finansministeren seinere vil utdype:

- rentenivået er fallende og de norske pengemarkedsrentene er nå klart lavere enn ECU-renten, altså lavere enn gjennomsnittet for vest-europeiske land. Dette vil ha stor betydning for å få opp investeringene i næringslivet og vil gi merkbare lettelse for gjeldstyngede familier
- det ser ut for at prisveksten vil holde seg på et lavt nivå også i tiden framover. Sammen med et fallende rentenivå, gir dette positive utsikter foran inntektsoppgjøret.
- lønnsforskjellen i industrien mellom Norge og våre konkurrentland, når vi ser på alle lønnstakergrupper under ett, er nå redusert til ned mot 10 prosent. Dette gjør at norske bedrifter øker sine markedsandeler. Ikke noe er viktigere for mulighetene til å bedre sysselsettingen og for å trygge grunnlaget for velferdssamfunnet. Og det er den viktigste jobben for oss alle.

Disse resultatene er ikke kommet av seg selv. De er virkninger av en målbevisst styring gjennom den økonomiske politikken. Det viser at møysommelig og helhetlig politisk arbeid fører fram.

Med bakgrunn i disse positive utviklingstrekkene, ser vi tegn på at vi er i ferd med å bevege oss ut av den onde sirkel på arbeidsmarkedet. Fallet i sysselsettingen har stoppet. Det kan ligge an til en moderat vekst i sysselsettingen gjennom 1993 og en noe større vekst til neste år. Selve tidspunktet for når en slik vekst i sysselsettingen også slår ut i nedgang i den registrerte ledigheten, er det vanskelig å si med sikkerhet. Likevel - det er grunn for en forsiktig optimisme når det gjelder utviklingen på arbeidsmarkedet.

Men det at de nasjonale forutsetningene for en bedring på arbeidsmarkedet langt på vei er lagt, må ikke få oss til å glemme at forholdene rundt oss også er avgjørende for sysselsettingen. Det er dessverre ikke tilstrekkelig å kunne slå fast at forholdene i norsk økonomi ser lyse ut, dersom bildet i verden rundt oss er det motsatte. Det fikk vi sårt erfare sist høst da vi på grunn av ytre forhold ble nødt til å slippe krona fri.

Derfor er det ikke nok å oppnå bedre resultater hjemme - vi må også følge opp internasjonalt, slik vi har gjort gjennom EF-EFTA initiativet. Vi har mottatt mange og gode tilbakemeldinger på vårt initiativ foran finansministermøtet

i neste måned.

Regjeringen har i sine drøftinger om budsjettet for 1994 lagt til grunn at vi skal omfordele 5 milliarder kroner fra overføringer til mer sysselsettingsskapende tiltak. Det blir selvsagt ingen dans på roser. Men Sysselsettingsutvalget har dokumentert at en slik omfordeling er helt nødvendig for å få ned ledigheten. Det er også nødvendig for å styrke grunnlaget for velferdspolitikken. Dette skal vi ha grundige drøftinger på i Regjeringen fram til Revidert nasjonalbudsjett.

Handlingsrommet for budsjettpolitikken er nøye beskrevet i Langtidsprogrammet. I det rommet er det ikke mye plass for Ole Brumm-politikk. Det viser at vi må holde en stø kurs de kommende år, samtidig med at ingen kommer utenom de vanskelige valgene. Når noe skal prioriteres opp, må annet prioriteres ned. Det er en slik kurs vi mener vil kunne bringe oss ut av av den onde sirkel. Om andre partier vil bli med på en slik kurs, får de anledning til å vise gjennom behandlingen av Langtidsprogrammet og ved behandlingen av Revidert nasjonalbudsjett.